

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 640/2014**z dnia 11 marca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 63 ust. 4, art. 64 ust. 6, art. 72 ust. 5, art. 76, art. 77 ust. 7, art. 93 ust. 4, art. 101 ust. 1 i art. 120,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 uchyla się i zastępuje, między innymi, rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005⁽²⁾. Rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 upoważnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu w nowych ramach prawnych, niektóre przepisy muszą zostać przyjęte w drodze takich aktów. Akty te powinny zastąpić w szczególności zasady ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1122/2009⁽³⁾.
- (2) W szczególności należy ustanowić zasady uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do funkcjonowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli („system zintegrowany”), terminów składania wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność, warunków częściowej lub całkowitej odmowy przyznania pomocy i częściowego lub całkowitego wycofania nienależnej pomocy lub nienależnego wsparcia, ustalenia kar administracyjnych w odniesieniu do niezgodności dotyczących warunków otrzymania pomocy w ramach systemów ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013⁽⁴⁾ oraz warunków otrzymania wsparcia w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽⁵⁾, a także przepisów w zakresie utrzymywania pastwisk trwałych i obliczania kar administracyjnych w odniesieniu do obowiązków dotyczących zasady wzajemnej zgodności.
- (3) W celu zapewnienia zharmonizowanego wdrożenia systemu zintegrowanego oprócz definicji przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 oraz w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 niezbędne są dodatkowe definicje. Ponadto konieczne jest zdefiniowanie niektórych terminów mających zastosowanie do zasady wzajemnej zgodności.
- (4) Stosowanie kar administracyjnych oraz odmowy lub wycofania pomocy lub wsparcia, które zostały przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim stosowania krajowych sankcji karnych, jeżeli tak stanowi prawo krajowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

- (5) W art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 określono pewne przypadki działania siły wyższej i nadzwyczajne okoliczności, które mają być uznawane przez państwa członkowskie. Należy ustanowić dodatkowe przepisy umożliwiające państwom członkowskim uznawanie przypadków działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności w odniesieniu do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności. Należy ustalić ostateczny termin zgłaszania takich przypadków przez beneficjenta.
- (6) Potrzebne są dodatkowe zasady w odniesieniu do systemu identyfikacji działek rolnych stosowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Zgodnie z tym przepisem należy korzystać z technik skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej (GIS). Konieczne jest wyjaśnienie, jakie są podstawowe wymogi i cele pod względem jakości, które system powinien spełniać, oraz jakie konkretne informacje powinny być dostępne w GIS, aby zapewnić skuteczne administracyjne kontrole krzyżowe. Z tego względu system identyfikacji działek rolnych powinien być regularnie aktualizowany, aby jasno wykluczyć niekwalifikowalne cechy i obszar. Jednakże aby uniknąć niestabilności systemu, państwom członkowskim należy pozostawić możliwość wprowadzenia niewielkich zmian w odniesieniu do maksymalnego kwalifikowalnego obszaru ze względu na niepewność co do interpretacji na podstawie zdjęć, spowodowaną między innymi przez obwód i stan działek referencyjnych.
- (7) Aby umożliwić państwom członkowskim określenie w sposób proaktywny możliwych słabych punktów w systemie oraz podjęcie w razie potrzeby działań naprawczych, jakość systemu identyfikacji działek rolnych należy poddawać corocznej ocenie.
- (8) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie systemu płatności podstawowej oraz powiązanych płatności przewidzianych w tytule III rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie powinny ustanowić system identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności, który umożliwi identyfikowalność uprawnień do płatności oraz, między innymi, kontrole krzyżowe obszarów zgłoszonych w systemie płatności podstawowej z uprawnieniami do płatności dostępnymi dla każdego rolnika oraz w ramach różnych uprawnień do płatności.
- (9) Aby umożliwić skuteczną kontrolę oraz zapobiegać składaniu różnych wniosków o przyznanie pomocy w różnych agencjach płatniczych jednego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny zapewnić jednolity system rejestrowania tożsamości każdego rolnika, który składa wniosek o przyznanie pomocy w ramach systemu zintegrowanego.
- (10) Doświadczenie pokazuje, że niektóre elementy krajobrazu pól, w szczególności żywopłoty, rowy i mury kamienne, powinno się uznawać za obszar kwalifikujący się do bezpośrednich płatności obszarowych. Niezbędne jest określenie dopuszczalnej szerokości elementów krajobrazu w ramach pola. Ze względu na określone potrzeby środowiskowe należy przyznać państwom członkowskim pewien zakres swobody w odniesieniu do branych pod uwagę limitów, jeżeli ustalone zostały regionalne wielkości pól do celów poprzednich płatności obszarowych z tytułu upraw. Państwom członkowskim należy jednak zezwolić na stosowanie innej metody w odniesieniu do trwałych użytków zielonych z rozrzuconymi elementami krajobrazu i drzewami, w przypadku gdy opcja ta nie ma zastosowania.
- (11) Z uwagi na ich znaczenie dla zrównoważonego rolnictwa wszelkie elementy krajobrazu podlegające wymogom i normom wymienionym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i stanowiące część łącznego obszaru działki rolnej powinno się uznawać za obszar kwalifikujący się.
- (12) W odniesieniu do działek rolnych zajętych pod grunty orne lub trwałe użytki zielone zawierające drzewa należy ustalić warunki dotyczące obecności drzew na tych obszarach i ich wpływu na kwalifikowalność takich obszarów. Dla pewności prawa należy ustalić maksymalne zagęszczenie drzew, które powinno zostać określone przez państwa członkowskie w oparciu o tradycyjne praktyki uprawy, warunki naturalne i względy środowiskowe.
- (13) Z uwagi na potrzebę uproszczenia oraz aby ułatwić monitorowanie i kontrolę płatności bezpośrednich państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania systemu proporcjonalnego w celu ustalenia kwalifikującego się obszaru trwałych użytków zielonych z rozrzuconymi niekwalifikującymi się elementami, takimi jak elementy krajobrazu i drzewa, inne niż elementy krajobrazu podlegające wymogom i normom wymienionym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Dla każdej działki referencyjnej zatwierdza się kwalifikujący się obszar, zgodnie z wcześniej ustalonymi progami stosowanymi zależnie od rodzaju jednorodnego pokrycia terenu. Rozrzucone elementy, które pokrywają maksymalnie pewien odsetek powierzchni działki referencyjnej, można uznać za stanowiące część kwalifikującego się obszaru. Należy zatem przewidzieć, że nie ma potrzeby stosowania odliczeń w odniesieniu do obszaru charakteryzującego się rozrzuconymi elementami i należącego do pierwszej kategorii odpowiadającej najniższemu odsetkowi niekwalifikującego się obszaru.

- (14) Należy ustalić zasady postępowania w sytuacjach, kiedy ostateczny termin składania różnych wniosków, dokumentów lub poprawek przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy, w sobotę lub niedzielę.
- (15) Przestrzeganie terminów składania wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o płatność i innych deklaracji, terminów zgłaszania poprawek do wniosków o przyznanie pomocy obszarowej lub wniosków o płatność oraz terminów składania dokumentów uzupełniających lub umów jest niezbędne, aby organy krajowe miały możliwość planowania, a następnie przeprowadzania skutecznych kontroli poprawności wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o płatność lub innych dokumentów. Należy zatem ustanowić przepisy dotyczące terminów, w których będą przyjmowane spóźnione dokumenty. Aby skłonić beneficjentów do przestrzegania terminów, w przypadku wniosków złożonych po terminie należy stosować zniechęcające zmniejszenie, z wyjątkiem opóźnień wynikających z przypadków siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności.
- (16) Punktualne składanie przez beneficjentów wniosków o przydział uprawnień do płatności lub, w stosownych przypadkach, o zwiększenie wartości uprawnień do płatności, ma duże znaczenie dla państw członkowskich, aby mogły one ustalać uprawnienia do płatności w odpowiednim czasie. Składanie tych wniosków po terminie powinno być zatem dozwolone jedynie w tych samych dodatkowych terminach, jak w przypadku składania po terminie wszelkich wniosków o przyznanie pomocy. Należy także stosować zniechęcające zmniejszenie, z wyjątkiem opóźnień wynikających z przypadków siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności.
- (17) Beneficjenci, którzy w jakimkolwiek momencie powiadomią właściwe organy krajowe o nieprawidłowościach we wnioskach o przyznanie pomocy lub wnioskach o płatność, nie powinni podlegać karom administracyjnym, bez względu na powód niezgodności, chyba że właściwe organy powiadomiły wcześniej beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu albo o wykrytych niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.
- (18) Należy ustanowić dodatkowe zasady dotyczące podstawy obliczania pomocy w ramach systemów pomocy obszarowej i środków wsparcia obszarowego oraz podstawy obliczania dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją w oparciu o wnioski o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub podstawy obliczania wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w oparciu o wnioski o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą.
- (19) Kary administracyjne należy ustanowić z uwzględnieniem ich odstraszającego charakteru i zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów związanych z przypadkami działania siły wyższej, jak również nadzwyczajnymi okolicznościami. Kary administracyjne powinny być stopniowane w zależności od wagi niezgodności, włącznie z całkowitym wykluczeniem na określony czas z jednego lub więcej systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego. Powinny one uwzględniać szczególny charakter różnych systemów pomocy lub środków pomocy w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków oraz możliwość, że beneficjent nie zgłosi wszystkich swoich obszarów, aby sztucznie stworzyć warunek zwalniający go z obowiązków dotyczących zazieleniania. Kary administracyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia należy uważać za wystarczająco odstraszające, aby zniechęcić do umyślnej niezgodności.
- (20) Aby państwa członkowskie mogły skutecznie prowadzić kontrole, w szczególności kontrole względem obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, należy przewidzieć obowiązek zgłaszania przez beneficjentów wszystkich obszarów w ich posiadaniu bez względu na to, czy ubiegają się o pomoc dla tych obszarów czy nie, zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (21) Do celów zatwierdzania obszarów kwalifikujących się oraz obliczania mających zastosowanie zmniejszeń, należy określić obszary należące do tej samej grupy upraw. Jeżeli jeden obszar zgłaszany jest we wnioskach o przyznanie pomocy lub wnioskach o wsparcie w ramach więcej niż jednego systemu pomocy lub środka wsparcia, należy uwzględnić go wielokrotnie. Do celów zazieleniania konieczne jest jednak rozróżnienie między grupami upraw.
- (22) Do wypłaty pomocy w ramach systemu płatności podstawowej wymagane jest, by liczba uprawnień do płatności i kwalifikowalnych hektarów była jednakowa. Do celów tego systemu należy przewidzieć, że w przypadku rozbieżności między zgłoszonymi uprawnieniami do płatności a zgłoszonym obszarem płatność powinna być obliczana na podstawie niższej liczby. Aby uniknąć obliczeń w oparciu o nieistniejące uprawnienia do płatności, należy przewidzieć, że liczba uprawnień do płatności wykorzystywana do obliczeń nie przewyższa liczby uprawnień do płatności, którymi dysponuje beneficjent.

- (23) W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową lub wniosków o płatność niezgodności zazwyczaj dotyczą części obszarów. Zawyżenie zgłaszanej powierzchni w odniesieniu do jednej działki może być kompensowane przez zaniżenie powierzchni pozostałych działek z tej samej grupy upraw. Należy przewidzieć pewien margines tolerancji, po przekroczeniu którego będą dopiero stosowane kary administracyjne.
- (24) Ponadto w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność obszarową różnice między całkowitym obszarem zgłoszonym we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność a całkowitym obszarem zatwierdzonym jako kwalifikowalny są często nieznaczne. W celu uniknięcia dużej liczby drobnych poprawek we wnioskach należy przewidzieć, że nie jest konieczne dostosowywanie wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność do obszaru zatwierdzonego, o ile nie został przekroczony pewien poziom rozbieżności.
- (25) Biorąc pod uwagę szczególny charakter systemu pomocy w odniesieniu do bawełny, należy ustanowić przepisy szczególne dotyczące kar administracyjnych w odniesieniu do tego systemu.
- (26) W przypadku umyślnej lub wynikającej z zaniedbania niezgodności z wymogami kwalifikowalności należy ustanowić kary administracyjne z uwzględnieniem ich odstrasżającego charakteru i zasady proporcjonalności w odniesieniu do przypadków, w których beneficjent, ubiegając się o wsparcie z systemu dla młodych rolników, nie wywiązuje się ze swoich obowiązków.
- (27) Należy ustanowić kary administracyjne w ramach systemów pomocy oraz środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą z uwzględnieniem ich odstrasżającego charakteru i zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów związanych z przyczynami naturalnymi. Kary administracyjne powinny być stopniowane w zależności od wagi niezgodności, włącznie z całkowitym wykluczeniem z jednego lub więcej systemów pomocy lub środków wsparcia na określony czas. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności powinny one uwzględniać szczególny charakter różnych systemów pomocy lub środków wsparcia. Kary administracyjne na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być wystarczająco odstrasżające, aby zniechęcić do świadomego zawyżania deklaracji.
- (28) W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, niezgodności powodują utratę kwalifikowalności przedmiotowego zwierzęcia. Zmniejszenia płatności przewiduje się od momentu stwierdzenia niezgodności w odniesieniu do jednego zwierzęcia, lecz bez względu na poziom zmniejszenia należy stosować łagodniejszą karę administracyjną w przypadku, gdy wykryte niezgodności dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt. We wszystkich innych przypadkach surowość kary administracyjnej powinna zależeć od odsetka zwierząt, w odniesieniu do których wykryto niezgodności.
- (29) Z zasady państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie dalsze kroki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu zintegrowanego. W stosownych przypadkach, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia dodatkowych kar krajowych.
- (30) Możliwość dokonywania korekt, które nie prowadzą do nałożenia kary administracyjnej przewidzianej w odniesieniu do wniosku o przyznanie pomocy i wniosku o płatność powinna być również wykorzystywana w odniesieniu do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych w odniesieniu do zgłoszonego bydła, w przypadku którego takie niezgodności stanowią naruszenie kryterium kwalifikowalności, pod warunkiem że właściwy organ nie powiadomił wcześniej beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub o jakichkolwiek niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.
- (31) Odmowy i cofnięcia wsparcia oraz kary administracyjne w odniesieniu do środków rozwoju obszarów wiejskich należy ustanowić z uwzględnieniem ich odstrasżającego charakteru i zasady proporcjonalności. Odmowy i cofnięcia wsparcia powinny być stopniowane w zależności od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków odmowy i cofnięcia wsparcia oraz kary administracyjne powinny uwzględniać szczególny charakter różnych środków wsparcia. W przypadku poważnej niezgodności lub w sytuacji, gdy beneficjent przedstawił fałszywe dowody w celu uzyskania wsparcia, należy odmówić mu wsparcia i nałożyć na niego karę administracyjną. Kary administracyjne obejmują całkowite wykluczenie na określony czas z jednego lub więcej środków wsparcia lub rodzajów operacji.

- (32) W odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich kary administracyjne powinny pozostawać bez uszczerbku dla możliwości tymczasowego zawieszenia wsparcia, którego dotyczyła niezgodność. Należy ustanowić przepisy określające przypadki, w których można oczekiwać, że beneficjent naprawi niezgodność w rozsądnym terminie.
- (33) W art. 93 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przewiduje się, że w odniesieniu do lat 2015 i 2016 przepisy dotyczące zasady wzajemnej zgodności obejmują także utrzymywanie pastwisk trwałych. W tej kwestii należy doprecyzować, że w latach 2015 i 2016 państwa członkowskie powinny nadal wypełniać swoje zobowiązania zgodnie ze stosunkiem określonym w 2014 r.
- (34) Dla zachowania jasności oraz w celu określenia jednolitej podstawy oceny przypadków niezgodności oraz obliczania i stosowania kar administracyjnych związanych ze stosowaniem zasady wzajemnej zgodności należy dookreślić znaczenie następujących terminów: powtarzalność, zasięg, dotkliwość i trwałość niezgodności. Ponadto należy wyjaśnić, kiedy niezgodność uznaje się stwierdzoną.
- (35) W odniesieniu do niezgodności z obowiązkami przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, kary administracyjne powinny być ustalone z uwzględnieniem zasady proporcjonalności. Należy je stosować tylko w razie zaniedbania lub winy umyślnej rolnika i należy je stopniować w zależności od wagi stwierdzonej niezgodności.
- (36) W odniesieniu do obowiązków dotyczących zasady wzajemnej zgodności, poza stopniowaniem kar administracyjnych zgodnie z zasadą proporcjonalności, należy określić, że od pewnego momentu powtarzalne naruszenia tych samych obowiązków dotyczących zasady wzajemnej zgodności, po uprzednim ostrzeżeniu rolnika, powinny być traktowane jako umyślne niezgodności.
- (37) Ponadto należy ustalić wymagania dotyczące naprawienia danej niezgodności, w przypadku gdy ze względu na szczególne warunki państwo członkowskie nie zastosuje żadnych kar administracyjnych za niezgodność, korzystając z możliwości przewidzianych w art. 97 ust. 3 i art. 99 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (38) Jeżeli chodzi o system wczesnego ostrzegania, o którym mowa w art. 99 ust. 2 rozporządzenia (UE) 1306/2013, w przypadku gdy beneficjent nie wypełni obowiązku podjęcia działań naprawczych, należy stosować zmniejszenie z mocą wsteczną w odniesieniu do roku, w którym zastosowano system wczesnego ostrzegania. Obliczając kary administracyjne, należy wziąć pod uwagę także powtarzalność danej niezgodności w roku kolejnej kontroli, o ile miało to miejsce. Aby zagwarantować beneficjentom pewność prawa, należy ustalić termin, w którym można nałożyć kary administracyjne z mocą wsteczną.
- (39) W odniesieniu do beneficjentów operacji wieloletnich w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005⁽¹⁾, którzy podlegają obowiązkom w zakresie zasady wzajemnej zgodności, należy przewidzieć stosowanie nowego systemu kontroli i kar administracyjnych, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne organów krajowych odpowiedzialnych za sprawdzanie zgodności i uprościć procedury.
- (40) W odniesieniu do niezgodności z obowiązkami w zakresie zasady wzajemnej zgodności, co do których nie zastosowano kary administracyjnej, ponieważ niezgodności te były objęte zasadą de minimis przewidzianą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009⁽²⁾ lub rozporządzeniu (WE) 1698/2005, w przypadku których państwa członkowskie miały jednak obowiązek zapewnienia, że beneficjenci naprawią stwierdzone niezgodności, należy ustanowić przepisy przejściowe, zapewniające spójność między obowiązkiem monitoringu prowadzonym przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 a nowymi przepisami w tym zakresie przewidzianymi w wymienionym rozporządzeniu.

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

- (41) Ze względu na przejrzystość i pewność prawa należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1122/2009. Należy również uchylić rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 ⁽¹⁾.
- (42) Uwzględniając art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2015 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do:

- a) warunków częściowej lub całkowitej odmowy lub wycofania pomocy lub wsparcia;
- b) określenia kar administracyjnych i ustalenia stawki kary, która ma być nałożona;
- c) określenia przypadków, w których nie stosuje się kary administracyjnej;
- d) zasad mających zastosowanie do okresów, dat i terminów, w przypadku gdy termin składania wniosków lub poprawek do nich przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy, w sobotę lub niedzielę;
- e) szczegółowych definicji niezbędnych do zagwarantowania zharmonizowanego wdrożenia systemu zintegrowanego;
- f) podstawowych funkcji i przepisów technicznych dotyczących systemu identyfikacji działek rolnych i identyfikacji beneficjentów;
- g) podstawowych funkcji, przepisów technicznych i wymogów jakości systemu identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności;
- h) podstawy obliczania pomocy, włącznie z zasadami postępowania w pewnych przypadkach, gdy obszary kwalifikowalne obejmują elementy krajobrazu lub drzewa;
- i) dodatkowych przepisów dotyczących pośredników, takich jak służby, jednostki lub organizacje, które są zaangażowane w procedurę przyznawania pomocy lub wsparcia;
- j) utrzymywania pastwisk trwałych w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności;
- k) jednolitej podstawy obliczania kar administracyjnych związanych ze stosowaniem zasady wzajemnej zgodności;
- l) warunków obliczania i stosowania kar administracyjnych związanych ze stosowaniem zasady wzajemnej zgodności;
- m) uzupełnienia przepisów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, aby zapewnić sprawne przejście na nowe przepisy.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów systemu zintegrowanego, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, stosuje się definicje z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 67 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 25 z 28.1.2011, s. 8).

Stosuje się również następujące definicje:

- 1) „beneficjent” oznacza rolnika, który zdefiniowany jest w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i o którym mowa w art. 9 tego rozporządzenia, a także beneficjenta podlegającego zasadzie wzajemnej zgodności w rozumieniu art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub beneficjenta otrzymującego wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, jak określono w art. 2 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽¹⁾;
- 2) „niezgodność” oznacza:
 - a) w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami przyznania pomocy lub wsparcia, o których mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – każdy przypadek nieprzestrzegania tych kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków; lub
 - b) w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności – niezgodność z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania określonymi w przepisach Unii, niezgodność z normami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 94 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania pastwisk trwałych, o którym mowa w art. 93 ust. 3 tego rozporządzenia;
- 3) „wniosek o wsparcie” oznacza wniosek o wsparcie lub wniosek o objęcie środkiem na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- 4) „wniosek o płatność” oznacza złożony przez beneficjenta wniosek o płatność przez organy krajowe na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- 5) „inna deklaracja” oznacza deklarację lub dokument, które nie są wnioskami o wsparcie ani wnioskami o płatność, a które beneficjent lub osoba trzecia musi złożyć lub przechowywać w celu spełnienia określonych wymogów dotyczących niektórych środków rozwoju obszarów wiejskich;
- 6) „środki rozwoju obszarów wiejskich objęte zakresem systemu zintegrowanego” oznaczają środki wsparcia przyznane zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b), art. 28-31, art. 33, 34 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z art. 35 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 z wyjątkiem środków, o których mowa w art. 28 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, oraz środków przyznanych na podstawie art. 21 ust. 1 lit. a) i b) tego rozporządzenia, jeżeli chodzi o koszty założenia;
- 7) „system identyfikacji i rejestracji zwierząt” oznacza odpowiednio system identyfikacji i rejestracji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ lub system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004⁽³⁾;
- 8) „kolczyk” oznacza odpowiednio pasek informacyjny umieszczany na uchu sztuki bydła w celu jej indywidualnej identyfikacji, o którym mowa w art. 3 lit. a) i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub kolczyk służący do indywidualnej identyfikacji owiec i kóz, o którym mowa w pkt A.3 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 21/2004;
- 9) „skomputeryzowana baza danych” oznacza odpowiednio skomputeryzowaną bazę danych, o której mowa w art. 3 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub centralny rejestr lub komputerową bazę danych, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d), art. 7 i art. 8 rozporządzenia (WE) nr 21/2004;
- 10) „paszport zwierzęcia” oznacza paszport zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 lit. c) i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

- 11) „rejestr” w odniesieniu do zwierząt oznacza rejestr prowadzony przez hodowcę zwierząt, wymieniony w art. 3 lit. d) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub rejestr, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 5 rozporządzenia (WE) nr 21/2004;
- 12) „kod identyfikacyjny” oznacza odpowiednio kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub kody, o których mowa w pkt A.2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 21/2004;
- 13) „system pomocy związanej z produkcją zwierzęcą” oznacza dobrowolne wsparcie związane z produkcją przewidziane w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, o ile płatność roczna przyznawana w określonych granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt;
- 14) „środki wsparcia związane z produkcją zwierzęcą” oznaczają środki rozwoju obszarów wiejskich lub rodzaje operacji, w przypadku których wsparcie jest oparte na zgłoszonej liczbie zwierząt lub dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza;
- 15) „wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich” oznacza wnioski o wypłatę pomocy, o ile płatność roczna przyznawana w określonych granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją przewidzianego w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
- 16) „zwierzęta zgłoszone” oznaczają zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub zwierzęta objęte wnioskiem o płatność w ramach środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą;
- 17) „zwierzęta potencjalnie kwalifikujące się” oznaczają zwierzęta, które *a priori* potencjalnie spełniają kryteria kwalifikowalności do otrzymania pomocy w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wsparcia w ramach środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą w danym roku składania wniosków;
- 18) „zwierzę zatwierdzone” oznacza:
 - a) w przypadku systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą – zwierzę, w odniesieniu do którego spełnione są wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy; lub
 - b) w przypadku środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą – zwierzę zidentyfikowane w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu;
- 19) „posiadacz zwierząt” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zwierzęta, na stałe lub tymczasowo, w tym w czasie transportu lub w czasie sprzedaży;
- 20) „systemy pomocy obszarowej” oznaczają bezpośrednie płatności obszarowe w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. b) rozporządzenia 1306/2013, z wyłączeniem szczególnych środków w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej, o których to środkach jest mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013⁽¹⁾, oraz szczególnych środków dotyczących rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego, o których to środkach jest mowa w rozdziale IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013⁽²⁾;
- 21) „środki wsparcia obszarowego” oznaczają środki rozwoju obszarów wiejskich lub rodzaj operacji, w przypadku których wsparcie jest oparte na powierzchni zgłoszonego obszaru;
- 22) „wykorzystywanie” w odniesieniu do obszaru oznacza wykorzystywanie obszaru pod względem rodzaju uprawy, o której mowa w art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, rodzaju trwałych użytków zielonych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 lit. h) tego rozporządzenia, pastwisk trwałych, o których mowa w art. 45 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, lub obszarów użytków zielonych innych niż trwałe użytki zielone lub pastwiska trwałe, bądź pod względem okrywy roślinnej lub też braku uprawy;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

23) „obszar zatwierdzony” oznacza:

- a) w przypadku systemów pomocy obszarowej – obszar, w odniesieniu do którego spełniono wszystkie kryteria kwalifikowalności lub inne obowiązki związane z warunkami przyznania pomocy, bez względu na liczbę uprawnień do płatności, które posiada beneficjent; lub
- b) w przypadku środków wsparcia obszarowego – obszar poletek lub działek zidentyfikowanych w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu;

24) „system informacji geograficznej” („GIS”) oznacza techniki skomputeryzowanego systemu informacji geograficznej, o których mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

25) „działka referencyjna” oznacza wyznaczony obszar geograficzny, któremu przypisany jest niepowtarzalny numer identyfikacyjny i który jest zarejestrowany w systemie identyfikacji działek rolnych państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013;

26) „materiały geograficzne” oznaczają mapy lub inne dokumenty wykorzystywane do przekazywania informacji zawartych w GIS pomiędzy osobami wnioskującymi o pomoc lub wsparcie a państwami członkowskimi.

2. Do celów tytułu IV niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w tytule VI rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Ponadto „normy” oznaczają wszelkie normy określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 94 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak również zobowiązania dotyczące pastwisk trwałych określone w art. 93 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Stosowanie sankcji karnych

Stosowanie kar administracyjnych oraz odmowy lub wycofania pomocy lub wsparcia, które zostały przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, pozostają bez uszczerbku dla stosowania sankcji karnych, jeżeli tak stanowi prawo krajowe.

Artykuł 4

Siła wyższa i nadzwyczajne okoliczności

1. W odniesieniu do płatności bezpośrednich, gdy beneficjent nie jest w stanie spełnić kryteriów kwalifikowalności lub innych obowiązków w wyniku siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, zachowuje on prawo do pomocy w odniesieniu do obszaru lub zwierząt, które były kwalifikowalne w chwili wystąpienia siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności.

W odniesieniu do środków rozwoju obszarów wiejskich przewidzianych w art. 28, 29, 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, jeżeli beneficjent nie jest w stanie wykonać zobowiązania w wyniku siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, daną płatność wycofuje się proporcjonalnie za lata, w których występowała siła wyższa lub nadzwyczajne okoliczności. Wycofanie dotyczy wyłącznie tych części zobowiązania, dla których nie wystąpiły dodatkowe koszty lub utracone dochody przed wystąpieniem siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności. Nie stosuje się wycofania w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności i innych obowiązków i nie nakłada się kary administracyjnej.

W odniesieniu do innych środków rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie nie wymagają częściowego lub całkowitego zwrotu wsparcia w przypadku działania siły wyższej lub wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności. W przypadku zobowiązań lub płatności wieloletnich, nie wymaga się zwrotu wsparcia otrzymanego w poprzednich latach, a zobowiązania lub płatności są kontynuowane w kolejnych latach zgodnie z ich pierwotnym okresem trwania.

Jeżeli niezgodność wynikająca z takiej siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności dotyczy zasady wzajemnej zgodności, nie stosuje się odpowiedniej kary administracyjnej, o której mowa w art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Przypadki siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności zgłasza się na piśmie właściwemu organowi wraz z odpowiednimi dowodami wymaganymi przez właściwy organ, w ciągu piętnastu dni roboczych od dnia, w którym beneficjent lub upoważniona przez niego osoba są w stanie dokonać tej czynności.

TYTUŁ II

ZINTEGROWANY SYSTEM ZARZĄDZANIA I KONTROLI

ROZDZIAŁ I

WYMAGANIA SYSTEMU

Artykuł 5

Identyfikacja działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stosuje się na poziomie działek referencyjnych. Działka referencyjna obejmuje jednostkę gruntu stanowiącą powierzchnię użytków rolnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. W stosownych przypadkach, działka referencyjna obejmuje również obszary, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oraz grunty rolne, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

Państwa członkowskie wytyczają działkę referencyjną w sposób gwarantujący, że działka referencyjna jest mierzalna, umożliwia niepowtarzalną i jednoznaczną lokalizację każdej zgłaszanej corocznie działki rolnej i co do zasady jest stabilna w czasie.

2. Państwa członkowskie dopilnowują ponadto, aby zgłaszane działki rolne były identyfikowane w sposób pewny. W szczególności państwa członkowskie wymagają, aby wnioski o przyznanie pomocy i wnioski o płatność były składane wraz z określonymi informacjami lub aby towarzyszyły im dokumenty określone przez właściwy organ, które umożliwią lokalizację i pomiar każdej działki rolnej. W odniesieniu do każdej działki referencyjnej państwa członkowskie:

- a) określają maksymalny kwalifikowalny obszar do celów systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
- b) określają maksymalny kwalifikowalny obszar do celów środków obszarowych, o których mowa w art. 28-31 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- c) lokalizują i ustalają wielkość tych obszarów proekologicznych, wymienionych w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie podjęło decyzję, że uznaje je za obszar proekologiczny. W tym celu państwa członkowskie stosują, w stosownych przypadkach, współczynniki przekształcenia lub współczynniki ważenia określone w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
- d) ustalają, czy mają zastosowanie przepisy dotyczące obszarów górskich, obszarów charakteryzujących się znacznymi ograniczeniami naturalnymi i innych obszarów charakteryzujących się szczególnymi ograniczeniami, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, obszarów Natura 2000, obszarów objętych dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, gruntów rolnych zatwierdzonych do produkcji bawełny zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, użytków rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) pkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów wyznaczonych przez państwa członkowskie do wdrażania na poziomie regionalnym lub wspólnego wdrażania obszarów proekologicznych zgodnie z art. 46 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów zgłoszonych Komisji zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszarów pokrytych trwałymi użytkami zielonymi, które są wrażliwe pod względem środowiskowym, na obszarach objętych dyrektywą Rady 92/43/EWG⁽²⁾ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽³⁾, jak i dalszych obszarów wrażliwych, o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszarów wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 48 tego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby maksymalny kwalifikowalny obszar na działkę referencyjną, o którym mowa w ust. 2 lit. a), był właściwie określony ilościowo w granicach maksymalnie 2 %, biorąc przy tym pod uwagę obwód i stan działki referencyjnej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

4. W odniesieniu do środków, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a) oraz w art. 30 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, państwa członkowskie mogą ustanowić odpowiednie alternatywne systemy, aby jednoznacznie identyfikować grunty objęte wsparciem, w przypadku gdy grunty te są pokryte lasem.

5. GIS funkcjonuje na podstawie krajowego systemu odniesienia za pomocą współrzędnych zdefiniowanego w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, który pozwala na wykonanie znormalizowanych pomiarów oraz jednoznaczną identyfikację działek rolnych w zainteresowanych państwach członkowskich. W przypadku gdy stosuje się różne systemy współrzędnych, systemy te wzajemnie się wykluczają, a każdy z nich zapewnia spójność pomiędzy elementami informacji odnoszącymi się do tego samego położenia.

Artykuł 6

Ocena jakości systemu identyfikacji działek rolnych

1. Państwa członkowskie dokonują corocznej oceny jakości systemu identyfikacji działek rolnych do celów systemu płatności podstawowej oraz systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Ocena ta obejmuje dwie klasy zgodności.

Pierwsza klasa zgodności obejmuje następujące elementy niezbędne do przeprowadzenia oceny jakości systemu identyfikacji działek rolnych:

- a) poprawne ujęcie ilościowe maksymalnego kwalifikowalnego obszaru;
- b) proporcje i rozmieszczenie działek referencyjnych, w przypadku gdy maksymalny kwalifikowalny obszar uwzględnia obszary niekwalifikowalne lub nie uwzględnia powierzchni użytków rolnych;
- c) występowanie działek referencyjnych ze znacznymi defektami.

Druga klasa zgodności obejmuje następujące elementy jakościowe w celu identyfikacji słabych punktów systemu identyfikacji działek rolnych:

- a) kategoryzację działek referencyjnych, na których maksymalny kwalifikowalny obszar uwzględnia obszary niekwalifikowalne, nie uwzględnia powierzchni użytków rolnych lub ujawnia znaczne defekty;
- b) stosunek obszaru zgłoszonego do maksymalnego kwalifikowalnego obszaru w obrębie działek referencyjnych;
- c) odsetek działek referencyjnych, które były przedmiotem zmian na przestrzeni lat.

W przypadku gdy wyniki oceny jakości wykażą braki w systemie, państwo członkowskie podejmuje odpowiednie działania naprawcze.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają ocenę, o której mowa w ust. 1, na podstawie próbek działek referencyjnych, którą wybiera i przedstawia Komisja. Państwa członkowskie wykorzystują dane umożliwiające im ocenę bieżącej sytuacji na miejscu.

3. Komisja jest powiadamiana o sprawozdaniu z oceny oraz, w stosownych przypadkach, o działaniach naprawczych i harmonogramie ich wdrażania do dnia 31 stycznia następującego po danym roku kalendarzowym.

Artykuł 7

Identyfikacja oraz rejestracja uprawnień do płatności

1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności przewidziany w art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1306/2013 jest elektronicznym rejestrem prowadzonym na poziomie państwa członkowskiego, który zapewnia, w szczególności odnośnie do kontroli krzyżowych przewidzianych w ust. 1 wymienionego artykułu, skuteczną identyfikowalność uprawnień do płatności, w szczególności w odniesieniu do następujących elementów:

- a) posiadacza,
- b) rocznych wartości;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- c) daty ustalenia uprawnienia;
 - d) daty ostatniej aktywacji;
 - e) pochodzenia, w szczególności, w odniesieniu do ich przyznania, rezerwy początkowej, krajowej lub regionalnej, jak również kupna, dzierżawy i dziedziczenia;
 - f) w przypadkach, w których ma zastosowanie art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – uprawnień utrzymanych na mocy wspomnianego przepisu;
 - g) w stosownych przypadkach, ograniczeń regionalnych.
2. Państwa członkowskie, w których znajduje się więcej niż jedna agencja płatnicza, mogą podjąć decyzję o stosowaniu elektronicznego rejestru na poziomie agencji płatniczej. W takich przypadkach państwa członkowskie gwarantują wzajemną zgodność różnych rejestrów.

Artykuł 8

Identyfikacja beneficjentów

Nie naruszając przepisów art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jednolity system rejestrowania tożsamości każdego beneficjenta, przewidziany w art. 73 wymienionego rozporządzenia, gwarantuje jednoznaczną identyfikację odnośnie do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność lub innych deklaracji złożonych przez tego samego beneficjenta.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁKI ROLNE Z ELEMENTAMI KRAJOBRAZU I DRZEWAMI

Artykuł 9

Ustalenie obszarów, na których działki rolne obejmują elementy krajobrazu i drzewa

1. W przypadku gdy niektóre elementy krajobrazu, w szczególności żywopłoty, rowy i murki, tradycyjnie stanowią element dobrej kultury rolnej upraw lub użytkowania ziemi w niektórych regionach, państwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedni obszar należy uznawać za część kwalifikującego się obszaru działki rolnej w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że jego szerokość nie przekracza całkowitej szerokości ustalonej przez dane państwo członkowskie. Szerokość ta odpowiada tradycyjnej szerokości w danym regionie i nie może przekraczać dwóch metrów.

Jeżeli jednak do dnia 9 grudnia 2009 r. i zgodnie z art. 30 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004⁽¹⁾ państwa członkowskie zawiadomiły Komisję, że szerokość ta przekracza dwa metry, można ją nadal stosować.

Akapitu pierwszego i drugiego nie stosuje się do trwałych użytków zielonych, na których znajdują się rozrzucone elementy krajobrazu i drzewa, jeżeli dane państwo członkowskie postanowiło stosować system proporcjonalny zgodnie z art. 10.

2. Wszelkie elementy krajobrazu podlegające wymogom i normom wymienionym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i stanowiące część łącznego obszaru działki rolnej uznaje się za część kwalifikującego się obszaru takiej działki rolnej.

3. Działkę rolną zawierającą rozrzucone drzewa uznaje się za kwalifikujący się obszar, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) działalność rolniczą można prowadzić w podobny sposób jak na działkach bez drzew położonych na tym samym obszarze; oraz
- b) liczba drzew na hektar nie przekracza maksymalnego zagęszczenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18).

Państwa członkowskie określają i zgłaszają maksymalne zagęszczenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), w oparciu o tradycyjne praktyki uprawy, warunki naturalne i względy środowiskowe. Nie przekracza ono 100 drzew na hektar. Limitu tego nie stosuje się jednak w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 28 i 30 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

Jeżeli państwo członkowskie podjęło decyzję o stosowaniu systemu proporcjonalnego zgodnie z art. 10, przepisów niniejszego ustępu nie stosuje się do rozrzuconych drzew owocowych, które dają powtarzające się zbiory, do rozrzuconych drzew nadających się do wypasu na trwałych użytkach zielonych oraz do trwałych użytków zielonych z rozrzuconymi elementami krajobrazu i drzewami.

Artykuł 10

System proporcjonalny dotyczący trwałych użytków zielonych zawierających elementy krajobrazu i drzewa

1. W odniesieniu do trwałych użytków zielonych, na których znajdują się rozrzucone niekwalifikujące się elementy, takie jak elementy krajobrazu i drzewa, państwa członkowskie mogą postanowić o stosowaniu systemu proporcjonalnego w celu ustalenia kwalifikującego się obszaru w obrębie działki referencyjnej.

Na system proporcjonalny, o którym mowa w akapicie pierwszym, składają się różne kategorie rodzajów jednorodnego pokrycia terenu, w odniesieniu do których stosuje się ustalony współczynnik zmniejszenia oparty na odsetku niekwalifikującego się obszaru. Kategoria odpowiadająca najniższemu odsetkowi niekwalifikującego się obszaru nie przekracza 10 % niekwalifikującego się obszaru i nie stosuje się do niej współczynnika zmniejszenia.

2. Wszelkie elementy krajobrazu podlegające wymogom i normom wymienionym w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i stanowiące część łącznego obszaru działki rolnej uznaje się za część kwalifikującego się obszaru.

3. Niniejszego artykułu nie stosuje się do trwałych użytków zielonych zawierających drzewa owocowe, które dają powtarzające się zbiory.

ROZDZIAŁ III

WNIOSKI O PRYZYCNANIE POMOCY I WNIOSKI O PŁATNOŚĆ

Artykuł 11

Pojedynczy wniosek

Pojedynczy wniosek obejmuje co najmniej wniosek o płatności bezpośrednie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej i innych systemów pomocy obszarowej.

Artykuł 12

Odstępstwo od ostatecznego terminu składania dokumentów

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾, jeżeli ostateczny termin składania wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie, wniosków o płatność lub innych deklaracji, dokumentów uzupełniających lub umów, lub ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku lub do wniosku o płatność przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy, w sobotę lub niedzielę, uważa się, że termin ten przypada w pierwszym następnym dniu roboczym.

Akapit pierwszy stosuje się również do najpóźniejszego możliwego terminu w odniesieniu do wniosków złożonych po terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 akapit trzeci, oraz do najpóźniejszego możliwego terminu w odniesieniu do wniosków beneficjentów o przydział lub zwiększenie wartości uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 14 akapit drugi.

Artykuł 13

Złożenie dokumentów po terminie

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, złożenie wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność na podstawie niniejszego rozporządzenia po ostatecznym terminie złożenia wniosku ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 prowadzi do zmniejszenia o 1 % za każdy dzień roboczy kwot, do których beneficjent byłby uprawniony, gdyby wniosek został złożony w terminie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych środków wprowadzanych przez państwa członkowskie odnośnie do konieczności składania dokumentów uzupełniających w należyтым terminie, aby umożliwić planowanie oraz przeprowadzenie skutecznych kontroli, pierwszy akapit stosuje się również do wniosków o wsparcie, dokumentów, umów oraz innych deklaracji, które należy przedstawić właściwym organom, jeśli takie wnioski o wsparcie, dokumenty, umowy lub deklaracje stanowią o kwalifikowalności do danej pomocy lub wsparcia. W tym przypadku zmniejszenie płatności będzie dotyczyło kwoty wypłacanej w ramach przedmiotowej pomocy lub wsparcia.

Jeśli takie opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, a beneficjentowi nie przyznaje się pomocy lub wsparcia.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, jeżeli beneficjent systemu przewidzianego w art. 46 i 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013⁽¹⁾, który podlega również obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, nie przedstawi formularza jednolitego wniosku w ostatecznym terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, stosuje się zmniejszenie o 1 % za każdy dzień roboczy. Maksymalna wartość zmniejszenia jest ograniczona do 25 %. W odniesieniu do restrukturyzacji i przekształcenia odsetek zmniejszenia stosuje się do całkowitej kwoty płatności związanych ze środkami przewidzianymi w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 podzielonej przez 3.

3. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, wniesienie poprawek do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność po ostatecznym terminie wnoszenia poprawek, ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, prowadzi do zmniejszenia o 1 % za każdy dzień roboczy kwot związanych z faktycznym wykorzystywaniem danych działek rolnych.

Poprawki w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność są dopuszczalne tylko do najpóźniejszego możliwego terminu wyznaczonego dla składania po terminie pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność, jak określono w ust. 1 akapit trzeci. Jeżeli jednak ten najpóźniejszy termin jest wcześniejszy niż ostateczny termin wnoszenia poprawek do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność, o którym to terminie mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, bądź gdy terminy te przypadają w tym samym dniu, za niedopuszczalne uznaje się poprawki do pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność wniesione po tym terminie.

Artykuł 14

Wniosek dotyczący uprawnień do płatności złożony po terminie

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej i nadzwyczajnych okoliczności, o których mowa w art. 4, złożenie wniosku o przydział lub, w stosownych przypadkach, wniosku o zwiększenie wartości uprawnień do płatności po ostatecznym terminie, ustalonym w tym celu przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, prowadzi do zmniejszenia o 3 % za każdy dzień roboczy kwot do wypłaty w związku z uprawnieniami do płatności lub, w stosownych przypadkach, w związku ze zwiększeniem wartości uprawnień do płatności, które mają być przydzielone beneficjentowi.

Jeżeli takie opóźnienie wynosi ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny, a beneficjentowi nie przydziela się żadnych uprawnień do płatności ani, w stosownych przypadkach, nie zwiększa się wartości jego uprawnień do płatności.

ROZDZIAŁ IV

OBLICZANIE POMOCY I KAR ADMINISTRACYJNYCH ZWIĄZANYCH Z SYSTEMAMI PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH I ŚRODKAMI ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH W RAMACH SYSTEMU ZINTEGROWANEGO

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 15

Wyjątki od stosowania kar administracyjnych

1. Kar administracyjnych przewidzianych w niniejszym rozdziale nie stosuje się w odniesieniu do części wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, co do których beneficjent poinformował właściwy organ na piśmie, że wniosek o przyznanie pomocy lub wniosek o płatność jest nieprawidłowy lub stał się nieprawidłowy od czasu jego złożenia, chyba że właściwy organ powiadomił wcześniej beneficjenta o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub o jakichkolwiek niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

2. Podane przez beneficjenta informacje, o których mowa w ust. 1, powodują dostosowanie wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność do faktycznej sytuacji.

Artykuł 16

Niezgłoszenie wszystkich obszarów

1. Jeśli w danym roku beneficjent nie zgłosi wszystkich działek rolnych związanych z gruntami, o których mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a różnica pomiędzy całkowitym obszarem zgłoszonym w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność a obszarem zgłoszonym wraz z całkowitą powierzchnią działek niezgłoszonych wynosi więcej niż 3 % zgłoszonego obszaru, całkowitą kwotę bezpośrednich płatności obszarowych lub wsparcia w ramach środków wsparcia obszarowego, wypłacanych temu beneficjentowi za dany rok, zmniejsza się o maksymalnie 3 %, w zależności od rozmiaru pominięcia.

Karę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym zmniejsza się o kwotę wszelkich kar administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 28 ust. 2.

2. W przypadku gdy beneficjent podlega obowiązkowi przestrzegania zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ust. 1 stosuje się również w odniesieniu do systemów przewidzianych w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W odniesieniu do restrukturyzacji i przekształcenia odsetek zmniejszenia stosuje się do całkowitej kwoty płatności związanych ze środkami przewidzianymi w art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 podzielonej przez 3.

3. Ustępu 1 nie stosuje się do płatności w ramach systemu dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

SEKCJA 2

Systemy pomocy obszarowej, z wyjątkiem płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, lub środki wsparcia obszarowego

Artykuł 17

Zasady ogólne

1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw:
- a) obszary zgłoszone w celu aktywowania uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub w celu uzyskania jednolitej płatności obszarowej;
 - b) każdą grupę obszarów zgłoszonych do celów wszystkich innych systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, dla których stosuje się inne stawki pomocy lub wsparcia;
 - c) obszary zgłoszone w rubryce „inne rodzaje wykorzystywania”.
2. Jeżeli ten sam obszar służy jako podstawa do złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność w ramach więcej niż jednego systemu pomocy obszarowej lub środka wsparcia obszarowego, obszar ten rozpatruje się osobno w odniesieniu do każdego z tych systemów pomocy lub środków wsparcia.

Artykuł 18

Podstawa obliczania odnośnie do płatności obszarowych

1. W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemu płatności podstawowej i systemu dla małych gospodarstw, płatności redystrybucyjnych, płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi oraz, w stosownych przypadkach, płatności z systemu dla młodych rolników, i w przypadkach, w których państwa członkowskie stosują system płatności podstawowej, stosuje się następujące przepisy:

- a) jeżeli liczba zgłoszonych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi, liczbę zgłoszonych uprawnień do płatności zmniejsza się do liczby uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi;
- b) jeżeli istnieje różnica między liczbą zgłoszonych uprawnień do płatności a zgłoszonym obszarem, obszar zgłoszony dostosowuje się do najniższej wartości.

Niniejszego ustępu nie stosuje się w pierwszym roku przydziału uprawnień do płatności.

2. W przypadku płatności dla młodych rolników i w przypadku, gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności ustanowioną w art. 50 ust. 6, 7 i 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013; jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza limit wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 50 ust. 9 tego rozporządzenia, obszar zgłoszony zmniejsza się do tego limitu.

3. W przypadku płatności redystrybucyjnej, jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza limity wyznaczone przez państwo członkowskie zgodnie z art. 41 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar zgłoszony zmniejsza się do tego limitu.

4. W przypadku płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi i w przypadku, gdy państwo członkowskie wybierze metodę płatności ustanowioną w art. 48 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli obszar zgłoszony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przekracza maksymalną liczbę hektarów wyznaczoną przez państwo członkowskie, obszar zgłoszony zmniejsza się do tej liczby.

5. W przypadku wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, jeżeli obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw jest większy niż obszar zgłoszony we wniosku o przyznanie pomocy, do obliczenia pomocy wykorzystuje się obszar zgłoszony.

6. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych zgodnie z art. 19, w przypadku wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność w ramach systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego, jeżeli obszar zgłoszony przekracza obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego dla tej grupy upraw.

Nie naruszając przepisów art. 60 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli różnica między całkowitym obszarem zatwierdzonym a całkowitym obszarem zgłoszonym do objęcia płatnością w ramach systemów pomocy bezpośredniej ustanowionych w tytułach III, IV oraz V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub całkowitym obszarem zgłoszonym do objęcia płatnością w ramach środka wsparcia obszarowego jest mniejsza lub równa 0,1 ha, obszar zatwierdzony uznaje się za równy obszarowi zgłoszonemu. Na potrzeby obliczeń uwzględnia się jedynie zawyżenia powierzchni obszarów na poziomie grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1.

Akapitu drugiego nie stosuje się, w przypadku gdy różnica przekracza 20 % całkowitej powierzchni obszaru zgłoszonego do objęcia płatnością.

7. Do celów obliczenia pomocy w ramach systemu płatności podstawowej uwzględnia się średnią wartość różnych uprawnień do płatności związanych z odpowiednim obszarem zgłoszonym.

Artykuł 19

Kary administracyjne w przypadkach zawyżenia deklaracji

1. Jeżeli w odniesieniu do danej grupy upraw, o której mowa w art. 17 ust. 1, obszar zgłoszony do celów jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej lub środków wsparcia obszarowego przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 18, pomoc oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % obszaru zatwierdzonego.

Jeśli różnica ta przekracza 20 % obszaru zatwierdzonego, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej ani wsparcia obszarowego.

2. Jeśli różnica ta przekracza 50 %, w odniesieniu do danej grupy upraw nie przyznaje się żadnej pomocy obszarowej ani wsparcia obszarowego. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie pomocy lub wsparcia odpowiadającej różnicy między obszarem zgłoszonym a obszarem zatwierdzonym zgodnie z art. 18.

3. Jeśli kwota obliczona zgodnie z ust. 1 i 2 nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

Artykuł 20

Kary administracyjne dotyczące płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny

Bez uszczerbku dla kar administracyjnych, które mają zastosowanie zgodnie z art. 19 niniejszego rozporządzenia, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie przestrzega zobowiązań wynikających z art. 61 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014⁽¹⁾, traci on prawo do zwiększenia pomocy przewidzianego w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Ponadto pomoc z tytułu bawełny przyznawana na hektar kwalifikującego się obszaru zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zmniejsza się o kwotę zwiększenia, którą beneficjent otrzymałby w przeciwnym przypadku zgodnie z art. 60 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 21

Kary administracyjne, w przypadkach innych niż zawyżenie deklaracji obszarów, dotyczące płatności dla młodych rolników w ramach tytułu III rozdział V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

1. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych, które mają zastosowanie zgodnie z art. 19, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie wypełnia zobowiązań, o których mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 49 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, pomoc dla młodych rolników nie jest wypłacana lub zostaje cofnięta w całości. Ponadto, w przypadku stwierdzenia, że beneficjent dostarczył fałszywe dowody w celu udowodnienia zgodności z obowiązkami, stosuje się karę odpowiadającą 20 % kwoty, którą beneficjent otrzymał lub mógłby otrzymać jako płatność dla młodych rolników zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Jeśli kwota nienależnych płatności i kar administracyjnych, o których mowa w ust. 1, nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

SEKCJA 3

Płatność z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska

Artykuł 22

Zasady ogólne

1. Do celów niniejszej sekcji wyróżnia się odpowiednio następujące grupy upraw:
 - a) każdą grupę obszarów zgłoszonych jako określona uprawa, o której mowa w art. 44 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - b) obszary zgłoszone jako trwałe użytki zielone, które są wrażliwe pod względem środowiskowym i o których mowa w art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - c) pozostałe obszary zgłoszone jako trwałe użytki zielone, inne niż obszary, o których mowa w lit. b); oraz
 - d) obszary zgłoszone jako obszary proekologiczne zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.
2. Jeśli ten sam obszar zgłoszony jest dla więcej niż jednej grupy upraw, obszar ten uwzględnia się osobno dla każdej z tych grup upraw.

Artykuł 23

Podstawa obliczania płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska w odniesieniu do kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej

1. W przypadkach gdy państwo członkowskie stosuje system płatności podstawowej, stosuje się następujące przepisy:
 - a) jeżeli liczba zgłoszonych uprawnień do płatności przekracza liczbę uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi, liczbę zgłoszonych uprawnień do płatności zmniejsza się do liczby uprawnień do płatności przysługujących beneficjentowi;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego)

b) jeżeli istnieje różnica między liczbą zgłoszonych uprawnień do płatności a zgłoszonym obszarem, obszar zgłoszony dostosowuje się do najniższej wartości.

2. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych stosowanych zgodnie z art. 28, jeżeli obszar zgłoszony w pojedynczym wniosku o płatność podstawową lub jednolitą płatność obszarową przekracza obszar zatwierdzony, do obliczania płatności z tytułu zazieleniania za praktyki rolnicze korzystne dla klimatu i środowiska, zwanej dalej „płatnością z tytułu zazieleniania”, stosuje się obszar zatwierdzony.

Jeśli jednak obszar zatwierdzony w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej okaże się większy niż obszar zgłoszony we wniosku o przyznanie pomocy, do obliczania płatności z tytułu zazieleniania wykorzystuje się obszar zgłoszony.

Artykuł 24

Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności ze zobowiązaniami w zakresie dywersyfikacji upraw

1. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby uprawa główna nie zajmowała więcej niż 75 % całkowitej powierzchni gruntów ornych i aby obszar zatwierdzony dla grupy upraw głównych zajmował więcej niż 75 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych pomnożonej przez współczynnik różnicy.

Współczynnikiem różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest odsetek obszaru grupy upraw głównych, który przekracza 75 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych na całkowitym obszarze wymaganym dla innych grup upraw.

2. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby dwie uprawy główne nie zajmowały więcej niż 95 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i aby obszar zatwierdzony dla dwóch grup upraw głównych zajmował więcej niż 95 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych pomnożonej przez współczynnik różnicy.

Współczynnikiem różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest odsetek obszaru dwóch grup upraw głównych, który przekracza 95 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych na całkowitym obszarze wymaganym dla innych grup upraw.

3. Jeżeli zgodnie z art. 44 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby uprawa główna nie zajmowała więcej niż 75 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych, aby dwie uprawy główne nie zajmowały więcej niż 95 %, aby obszar zatwierdzony dla grupy upraw głównych zajmował więcej niż 75 %, a obszar zatwierdzony dla dwóch grup upraw głównych zajmował więcej niż 95 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych pomnożonej przez współczynnik różnicy.

Współczynnik różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi sumę współczynników różnicy obliczonych zgodnie z ust. 1 i 2. Wartość tego współczynnika nie przekracza jednak 1.

4. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie dywersyfikacji upraw, jak określono w niniejszym artykule, obszarem, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 1, 2 i 3, jest całkowita zatwierdzona powierzchnia gruntów ornych pomnożona przez mający zastosowanie współczynnik różnicy.

Artykuł 25

Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności z wymaganiami w zakresie trwałych użytków zielonych

1. W przypadku stwierdzenia niezgodności z art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o obszar, który uznany został za niezgodny z wymaganiami, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 44 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o obszar, który uznany został za niezgodny ze zobowiązaniami, o których mowa w art. 44 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.

3. Niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli wykazane zostały w wyniku jakiejkolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub gdy właściwy organ kontrolny lub agencja płatnicza uzyskała informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.

Artykuł 26

Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności z wymaganiami w zakresie obszarów proekologicznych

1. Obszar proekologiczny wymagany zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zwany dalej „wymaganym obszarem proekologicznym”, oblicza się na podstawie całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszary zatwierdzone, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia.
2. Jeżeli wymagany obszar proekologiczny przekracza zatwierdzony wymagany obszar proekologiczny z uwzględnieniem współczynnika ważenia dla obszaru proekologicznego zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o 50 % całkowitej zatwierdzonej powierzchni gruntów ornych i włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszary zatwierdzone, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia, pomnożony przez współczynnik różnicy.

Współczynnik różnicy, o którym mowa w akapicie pierwszym, stanowi udział różnicy między wymaganym obszarem proekologicznym a zatwierdzonym obszarem proekologicznym w wymaganym obszarze proekologicznym.

3. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie obszaru proekologicznego, jak określono w niniejszym artykule, obszarem, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 2, jest całkowita zatwierdzona powierzchnia gruntów ornych, włączając, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszary zatwierdzone, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia, pomnożona przez współczynnik różnicy.

Artykuł 27

Maksymalne zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania

1. Suma zmniejszeń obliczona zgodnie z art. 24 i 26 i wyrażona w hektarach nie może przekraczać łącznej liczby hektarów zatwierdzonych gruntów ornych łącznie – w stosownych przypadkach zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – z obszarami zatwierdzonymi, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. c), d), g) i h) tego rozporządzenia.
2. Bez uszczerbku dla stosowania kar administracyjnych zgodnie z art. 28, całkowite zmniejszenie obliczane zgodnie z art. 24–26 nie przekracza płatności z tytułu zazieleniania obliczanej zgodnie z art. 23.

Artykuł 28

Kary administracyjne w odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania

1. Jeżeli obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 różni się od obszaru wykorzystywanego do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24–27, płatność z tytułu zazieleniania oblicza się na podstawie drugiego obszaru pomniejszonego o dwukrotność ustalonej różnicy, jeżeli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % obszaru wykorzystywanego do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24–27.

Jeżeli różnica wynosi więcej niż 20 %, pomoc nie jest przyznawana.

Jeżeli różnica wynosi więcej niż 50 %, pomoc nie jest przyznawana. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie pomocy odpowiadającej różnicy między obszarem wykorzystywanym do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 a obszarem wykorzystywanym do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24–27.

2. Jeżeli rolnik nie zgłosi wszystkich swoich obszarów wykorzystywanych jako grunty orne, co skutkowałoby wyłączeniem go z obowiązków przewidzianych w art. 44, 45 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub nie zgłosi wszystkich swoich trwałych użytków zielonych, które są wrażliwe pod względem środowiskowym, zgodnie z art. 45 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, a obszar niezgłoszony przekracza 0,1 ha, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania po zastosowaniu przepisów art. 24–27 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o kolejne 10 %.

3. Zgodnie z art. 77 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 kary administracyjnej obliczonej zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się w latach składania wniosków 2015 i 2016. Kara administracyjna obliczona zgodnie z ust. 1 i 2 zostaje podzielona przez 5 i ograniczona do 20 % kwoty płatności z tytułu zazieleniania, do której rolnik byłby uprawniony zgodnie z art. 23, w roku składania wniosków 2017 oraz podzielona przez 4 i ograniczona do 25 % tej kwoty w roku składania wniosków 2018 i w kolejnych latach.

4. Jeśli kwota kar administracyjnych obliczonych zgodnie z ust. 1, 2 i 3 nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

Artykuł 29

Zasady mające zastosowanie do praktyk równoważnych

Niniejszą sekcję stosuje się odpowiednio do praktyk równoważnych, o których mowa w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

SEKCJA 4

Dobrowolne wsparcie związane z produkcją w oparciu o wnioski o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wsparcie rozwoju obszarów wiejskich w oparciu o wnioski o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą

Artykuł 30

Podstawa obliczania

1. W żadnym wypadku pomocy lub wsparcia nie przyznaje się dla liczby zwierząt większej niż wskazana we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.

2. Zwierzęta przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone wyłącznie wtedy, jeżeli są zidentyfikowane we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność. Zidentyfikowane zwierzęta mogą być zastępowane bez utraty prawa do wypłaty pomocy lub wsparcia, chyba że właściwy organ poinformował wcześniej beneficjenta o niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność lub o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu. Jeżeli państwo członkowskie nie korzysta z możliwości stosowania systemu bezwnioskowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, gwarantuje ono w jakikolwiek sposób, że nie istnieją wątpliwości, które zwierzęta są objęte wnioskami beneficjentów o przyznanie pomocy lub o płatność.

3. Nie naruszając przepisów art. 31, jeżeli liczba zwierząt zgłoszona we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc lub wsparcie oblicza się na podstawie zwierząt zatwierdzonych.

4. W przypadku stwierdzenia niezgodności odnośnie do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, stosuje się następujące przepisy:

- a) obecne w gospodarstwie bydło, które utraciło jeden z dwóch kolczyków, uznaje się za zatwierdzone, pod warunkiem że jest jednoznacznie i indywidualnie identyfikowalne przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy lit. b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- b) obecną w gospodarstwie sztukę bydła, która utraciła dwa kolczyki, uznaje się za zatwierdzoną, pod warunkiem że jest wciąż identyfikowalna za pomocą rejestru, paszportu zwierzęcia, bazy danych lub innych metod ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 oraz pod warunkiem że posiadacz zwierząt może udowodnić, iż podjął działania w celu naprawy tej sytuacji przed otrzymaniem powiadomienia o kontroli na miejscu;
- c) w przypadku gdy stwierdzone niezgodności dotyczą niepoprawnych wpisów do rejestru lub paszportów zwierząt, przedmiotowe zwierzę uznaje się za niezatwierdzone, w przypadku gdy takie błędy wykryto w toku co najmniej dwóch kontroli w ciągu 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach przedmiotowe zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym stwierdzeniu niezgodności.

W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ oczywistych błędów wpisy i zgłoszenia do systemu identyfikacji i rejestracji bydła mogą być sprostowane w każdym momencie.

5. Obecne w gospodarstwie owce lub kozy, które utraciły jeden kolczyk, uznaje się za zatwierdzone pod warunkiem że zwierzę jest wciąż identyfikowalne przy pomocy pierwszego sposobu identyfikacji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 21/2004 i pod warunkiem że wszystkie pozostałe wymogi systemu identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz zostały spełnione.

Artykuł 31

Kary administracyjne w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą

1. W przypadku gdy dla wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą stwierdzi się różnicę między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach tych systemów pomocy lub środków wsparcia w danym roku składania wniosków, zmniejszana jest o odsetek ustalany zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, o ile stwierdzone niezgodności dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone niezgodności dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia, o których mowa w ust. 1, w danym roku składania wniosków, zostaje zmniejszona o:

- a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 10 %;
- b) dwukrotność odsetka ustalanego zgodnie z ust. 3, jeżeli jest on większy niż 10 %, ale mniejszy niż 20 %.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 jest większy niż 20 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 50 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3. Jeśli kwota ta nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

3. W celu ustalenia odsetków, o których mowa w ust. 1 i 2, liczbę zwierząt zgłoszonych w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, co do której stwierdzono niezgodności, dzieli się przez liczbę zwierząt zatwierdzonych na potrzeby tego systemu pomocy lub środka wsparcia dla wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność na dany rok składania wniosków.

Jeżeli państwo członkowskie skorzysta z możliwości stosowania systemu bezwnioskowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, potencjalnie kwalifikujące się zwierzęta, w odniesieniu do których stwierdzono błędy w identyfikacji lub rejestracji w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, uznaje się za zwierzęta, w przypadku których stwierdzono niezgodności.

Artykuł 32

Wyjątki od stosowania kar administracyjnych w przypadku wystąpienia przyczyn naturalnych

Kar administracyjnych przewidzianych w art. 31 nie stosuje się w przypadkach, w których beneficjent nie jest w stanie spełnić kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków, w wyniku wystąpienia przyczyn naturalnych, które mogą mieć wpływ na trzodę lub stado, pod warunkiem że powiadomił on właściwy organ na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia stwierdzenia spadku liczby zwierząt.

Bez uszczerbku dla faktycznych okoliczności branych pod uwagę w indywidualnych przypadkach, właściwe organy mogą uznać przyczyny naturalne mające wpływ na trzodę lub stado i obejmujące

- a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby; lub
- b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który beneficjent nie ponosi odpowiedzialności.

Artykuł 33

Dodatkowe kary i środki

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć dodatkowe kary krajowe wobec pośredników biorących udział w procedurze przyznawania pomocy lub wsparcia, celem zagwarantowania przestrzegania wymogów dotyczących kontroli, w tym przestrzegania obowiązków w zakresie powiadamiania.

2. W odniesieniu do dowodów dostarczonych przez usługodawców, podmioty lub organizacje inne niż właściwe organy zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jeżeli stwierdzono, że nieprawidłowy dowód przedstawiono na skutek zaniedbania lub umyślnie, zainteresowane państwo członkowskie stosuje stosowne kary zgodnie z przepisami krajowymi. W przypadku gdy niezgodności takie zostaną stwierdzone po raz drugi, przedmiotowych usługodawców, podmioty lub organizacje pozbawia się przynajmniej na okres jednego roku prawa do wydawania ważnych dowodów do celów otrzymywania wsparcia.

Artykuł 34

Zmiany i dostosowania wpisów w skomputeryzowanej bazie danych o bydle

W odniesieniu do zgłoszonego bydła art. 15 stosuje się do błędów i opuszczeń w odniesieniu do wpisów do skomputeryzowanej bazy danych o bydle dokonanych od momentu złożenia wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.

TYTUŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW WSPARCIA ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 35

Niezgodność z kryteriami kwalifikowalności innymi niż wielkość obszaru i liczba zwierząt oraz niespełnienie zobowiązań lub innych obowiązków

1. Odmawia się wnioskowanego wsparcia bądź cofa się je w całości, jeżeli nie spełniono kryteriów kwalifikowalności.
2. Odmawia się wnioskowanego wsparcia bądź cofa się je w całości lub w części, jeżeli nie spełniono następujących zobowiązań lub innych obowiązków:
 - a) zobowiązań ustanowionych w programie rozwoju obszarów wiejskich; lub
 - b) w stosownych przypadkach, innych obowiązków dotyczących operacji, ustanowionych w przepisach Unii, w przepisach krajowych lub w programie rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności w przepisach w zakresie zamówień publicznych, pomocy państwa oraz innych obowiązkowych normach i wymogach.
3. Przy podejmowaniu decyzji o kwocie wsparcia podlegającego odmowie lub wycofaniu w wyniku nieprzestrzegania zobowiązań lub innych obowiązków, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie biorą pod uwagę dotkliwość, zasięg, trwałość i powtarzalność niezgodności dotyczącej warunków przyznania wsparcia określonych w ust. 2.

Dotkliwość niezgodności zależy w szczególności od znaczenia jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów, którym miały służyć niespełnione zobowiązania lub obowiązki.

Zasięg niezgodności zależy w szczególności od skutków, jakie niezgodność wywiera na całość operacji.

Trwałość zależy w szczególności od czasu trwania skutków lub możliwości likwidacji tych skutków przy użyciu racjonalnych środków.

Powtarzalność zależy od tego, czy stwierdzono wcześniej podobne niezgodności, w ostatnich czterech latach lub w całym okresie programowania 2014-2020, w przypadku tego samego beneficjenta i takiego samego środka lub rodzaju operacji lub – w przypadku okresu programowania 2007-2013 – podobnego środka.

4. W przypadku zobowiązań lub płatności wieloletnich cofnięcia w oparciu o kryteria określone w ust. 3 stosuje się również do kwot już wypłaconych w latach poprzednich na daną operację.
5. Jeżeli ogólna ocena w oparciu o kryteria określone w ust. 3 prowadzi do ustalenia poważnej niezgodności, wsparcia odmawia się lub cofa się je w całości. Beneficjenta dodatkowo wyklucza się z takiego samego środka lub rodzaju operacji w roku kalendarzowym, w którym stwierdzono niezgodność, oraz w kolejnym roku kalendarzowym.
6. Jeżeli ustalono, że beneficjent przedstawił fałszywe dowody w celu otrzymania wsparcia lub w wyniku zaniedbania nie dostarczył niezbędnych informacji, wsparcia odmawia się lub cofa się je w całości. Beneficjenta dodatkowo wyklucza się z takiego samego środka lub rodzaju operacji w roku kalendarzowym, w którym stwierdzono niezgodność, oraz w kolejnym roku kalendarzowym.

7. Jeśli cofnięcia i kary administracyjne, o których mowa w ust. 1, 2, 4, 5 i 6 nie mogą być w całości odliczone w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

Artykuł 36

Zawieszenie wsparcia

Agencja płatnicza może zawiesić wsparcie odnoszące się do danych wydatków, jeżeli wykryta zostanie niezgodność skutkująca karą administracyjną. Agencja płatnicza cofa zawieszenie, gdy tylko beneficjent udowodni w sposób spełniający wymagania właściwego organu, że naprawił sytuację. Maksymalny okres zawieszenia nie przekracza trzech miesięcy. Państwa członkowskie mogą również ustalić krótsze maksymalne okresy w zależności od rodzaju operacji i skutków danej niezgodności.

Agencja płatnicza może zawiesić wsparcie wyłącznie, w przypadku, gdy niezgodność nie zagraża osiągnięciu ogólnego celu danej operacji i jeżeli przewiduje się, że beneficjent jest w stanie naprawić sytuację w ciągu maksymalnego ustalonego okresu.

TYTUŁ IV

SYSTEM KONTROLI I KARY W ZWIĄZKU Z ZASADĄ WZAJEMNEJ ZGODNOŚCI

ROZDZIAŁ I

UTRZYMYWANIE PASTWISK TRWAŁYCH

Artykuł 37

Obowiązki dotyczące pastwisk trwałych

1. W razie ustalenia, że stosunek, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, uległ zmniejszeniu w 2014 r. na poziomie krajowym lub regionalnym, dane państwo członkowskie może wprowadzić dla beneficjentów, którzy w 2015 r. ubiegają się o jakąkolwiek pomoc w ramach systemów płatności bezpośrednich, obowiązek nieprzekształcania gruntów wykorzystywanych jako pastwiska trwałe bez uprzedniej zgody.

Dane państwo członkowskie wprowadza taki obowiązek w przypadku stwierdzenia, że stosunek ten spadł w 2014 r. o ponad 5 %.

Jeśli warunkiem udzielenia zgody, o której mowa w akapicie pierwszym i drugim, jest ustanowienie na danych gruntach pastwisk trwałych, grunty te od pierwszego dnia po ich przekształceniu uznawane są za pastwiska trwałe na zasadzie odstępstwa od definicji określonej w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Obszar ten wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po przekształceniu.

2. Nie stosuje się obowiązków beneficjentów określonych w ust. 1, jeżeli beneficjenci przeznaczili grunty pod pastwiska trwałe zgodnie z rozporządzeniami Rady (EWG) nr 2078/92⁽¹⁾, (WE) nr 1257/1999⁽²⁾ i (WE) nr 1698/2005.

3. W razie ustalenia, że w 2014 r. nie może być spełniony obowiązek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009, zainteresowane państwo członkowskie, oprócz zastosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wprowadza, na poziomie krajowym lub regionalnym, dla beneficjentów, którzy w 2015 r. ubiegają się o pomoc w ramach jednego z systemów płatności bezpośrednich, obowiązek ponownego przekształcania gruntów w pastwiska trwałe.

Akapit pierwszy stosuje się wyłącznie do beneficjentów, którzy posiadają grunty przekształcone z pastwisk trwałych w grunty wykorzystywane do innych celów.

Akapit pierwszy stosuje się do gruntów przekształconych w ten sposób od daty rozpoczęcia 24-miesięcznego okresu poprzedzającego ostateczny termin składania pojedynczych wniosków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w zainteresowanym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 roku w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).

W takim przypadku rolnicy ponownie przekształcają w pastwiska trwałe odsetek tego obszaru lub ustanawiają pastwiska trwałe na obszarze o takiej samej powierzchni. Odsetek ten obliczany jest na podstawie powierzchni uprzednio przekształconego przez rolnika obszaru oraz powierzchni potrzebnej do przywrócenia równowagi.

Jeżeli jednak obszar ten został przekazany po jego przekształceniu w grunty wykorzystywane do innych celów, akapit pierwszy stosuje się wyłącznie wtedy, gdy przekazanie odbyło się po dniu 6 maja 2004 r.

Obszary ponownie przekształcone lub ustanowione jako pastwiska trwałe są od pierwszego dnia po ich ponownym przekształceniu lub ustanowieniu uznawane za „pastwiska trwałe” na zasadzie odstępstwa od art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pięć kolejnych lat następujących po przekształceniu.

4. Ustęp 1 i 3 stosuje się wyłącznie w 2015 r.

5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w 2015 i 2016 r., aby zapewnić spełnienie przepisów ust. 1 i 3.

ROZDZIAŁ II

OBLICZANIE I STOSOWANIE KAR ADMINISTRACYJNYCH

Artykuł 38

Zasady ogólne dotyczące niezgodności

1. „Powtarzalność” niezgodności oznacza niezgodność z tym samym wymogiem lub normą, wykrytą więcej niż raz w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych, o ile poinformowano beneficjenta o poprzednich przypadkach niezgodności, oraz, zależnie od okoliczności, dano mu możliwość zastosowania środków niezbędnych do usunięcia poprzedniej niezgodności. Do celów ustalania powtarzalności niezgodności, należy uwzględnić niezgodności stwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1122/2009, a w szczególności należy uznać, że norma GAEC 3, wymieniona w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jest równoważna wymogowi SMR 2, wymienionemu w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w wersji obowiązującej w dniu 21 grudnia 2013 r.

2. „Zasięg” niezgodności określa się, uwzględniając w szczególności, czy ma ona daleko idące konsekwencje, czy też ograniczają się one wyłącznie do danego gospodarstwa.

3. „Dotkliwość” niezgodności zależy w szczególności od znaczenia jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów wymogu lub normy, których dotyczy dana niezgodność.

4. „Trwałość” niezgodności zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują jej skutki, lub od możliwości usunięcia tych skutków przy użyciu racjonalnych środków.

5. Do celów niniejszego rozdziału niezgodności uznaje się za „stwierdzone”, jeżeli zostały wykazane w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy właściwy organ kontrolny lub, w stosownych przypadkach, agencja płatnicza uzyskały informacje o tych niezgodnościach z innych źródeł.

Artykuł 39

Obliczanie i stosowanie kar administracyjnych w przypadku zaniedbania

1. Jeżeli stwierdzona niezgodność wynika z zaniedbania ze strony beneficjenta, stosuje się zmniejszenie. Zmniejszenie to, co do zasady, wynosi 3 % łącznej kwoty wynikającej z płatności i rocznych premii wymienionych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Agencja płatnicza może jednak, na podstawie oceny ważności niezgodności, dokonanej przez właściwy organ kontrolny w poświęconej ocenie części sprawozdania z kontroli, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 38 ust. 1-4, postanowić o zmniejszeniu tego odsetka do 1 % lub o zwiększeniu go do 5 % łącznej kwoty, o której mowa w akapicie pierwszym; agencja może też nie zastosować żadnego zmniejszenia w przypadkach, w których przepisy dotyczące przedmiotowego wymogu lub normy pozostawiają możliwość odstąpienia od karania wykrytej niezgodności lub w przypadkach, w których wsparcie przyznano zgodnie z art. 17 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości niestosowania kary administracyjnej zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a beneficjent nie usunął niezgodności w określonym terminie, stosuje się karę administracyjną.

Termin ustala właściwy organ i przypada on najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

3. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 99 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a beneficjent nie usunął niezgodności w określonym przez właściwy organ terminie, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się wstecznie zmniejszenie w wysokości co najmniej 1 % w odniesieniu do roku pierwotnego stwierdzenia niezgodności, kiedy to zastosowano system wczesnego ostrzegania, jeśli niezgodność nie została usunięta w ciągu maksymalnie trzech kolejnych lat kalendarzowych liczonych od takiego roku i włączając ten rok.

Termin ustala właściwy organ i przypada on najpóźniej z końcem roku następującego po roku, w którym stwierdzono niezgodność.

Niezgodność, którą beneficjent usunął w określonym terminie, nie jest uznawana za niezgodność do celów ustalenia powtarzalności zgodnie z ust. 4.

4. Bez uszczerbku dla przypadków umyślnej niezgodności, zmniejszenie stosowane zgodnie z ust. 1 w przypadku pierwszego powtórzenia tej samej niezgodności mnoży się przez trzy.

W przypadku kolejnych powtórzeń przez trzy mnoży się za każdym razem zmniejszenie ustalone w przypadku wcześniejszych powtórzeń. Maksymalna wysokość zmniejszenia nie może jednak przekroczyć 15 % łącznej kwoty, o której mowa w ust. 1.

Po osiągnięciu maksymalnej wysokości 15 % agencja płatnicza informuje danego beneficjenta, że w przypadku stwierdzenia tej samej niezgodności po raz kolejny, jego czyn zostanie uznany za umyślny w rozumieniu art. 40.

Artykuł 40

Obliczanie i stosowanie kar administracyjnych w przypadku umyślnej niezgodności

Jeżeli beneficjent umyślnie dopuścił się stwierdzonej niezgodności, do łącznej kwoty, o której mowa w art. 39 ust. 1, stosuje się zmniejszenie, które co do zasady wynosi 20 % tej łącznej kwoty.

Agencja płatnicza może jednak, na podstawie oceny ważności niezgodności, dokonanej przez właściwy organ kontrolny w poświęconej ocenie części sprawozdania z kontroli, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 38 ust. 1-4, postanowić o zmniejszeniu tego odsetka do co najmniej 15 % lub o zwiększeniu go do 100 % tej łącznej kwoty.

Artykuł 41

Kumulacja kar administracyjnych

Jeżeli niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt (2) lit. b) stanowi także niezgodność w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt (2) lit. a), kary administracyjne stosuje się zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 77 ust. 8 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 42

Przepis przejściowy dotyczący zasady wzajemnej zgodności

1. W odniesieniu do obowiązków w zakresie zasady wzajemnej zgodności, które mają być spełniane przez beneficjentów środków wdrażanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, stosuje się przepisy w zakresie systemu kontroli i kar administracyjnych określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniach wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1306/2013

2. W związku z niezgodnościami z obowiązkami w zakresie zasady wzajemnej zgodności, w odniesieniu do których nie zastosowano kar administracyjnych, ponieważ niezgodności te były objęte zasadą de minimis, o której mowa odpowiednio w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub w art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, stosuje się art. 97 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do obowiązku organu kontrolnego, jakim jest podjęcie działań koniecznych do sprawdzenia, czy beneficjent usunął stwierdzone niezgodności.

*Artykuł 43***Uchylenie**

Rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 i (UE) nr 65/2011 tracą moc z dniem 1 stycznia 2015 r.

Rozporządzenia te stosuje się jednak nadal w stosunku do:

- a) wniosków o płatności bezpośrednie złożonych w odniesieniu do okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2015 r.;
- b) wniosków o płatność złożonych w odniesieniu do roku 2014; oraz
- c) systemu kontroli i kar administracyjnych w odniesieniu do obowiązków rolników w zakresie zasady wzajemnej zgodności zgodnie z art. 85t i 103z rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾.

*Artykuł 44***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność dotyczących lat składania wniosków lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1–149).